

Omma ræðist Sea Shepherd

Hanus Samró

Løgtingsmaður fyri Fólkaflokkin

Omma og abbi brúka hvørt summar í Húsavík, har tey millum annað skera torv og halda summarferiu í barnaheiminum hjá abba. Í summar hendi tað óhepna, at omma var trælur í egnum landi, tí hon tordi ikki at fara út, tí Sea Shepherd hevði hertikið sandin. Hon tordi ikki út, tí Sea Shepherd marsjeraði upp og niður, aftur og fram í teirra svørtu hettutroyggjum við deydningahøvdu á bringuni. Marsjeraðu, sum um tey áttu sandin.

Hetta er bara eitt dømi, men omma og abbi eru valla tey einastu gomlu, ið óttast Sea Shepherd. Ikki tí, at tey gera fortred, men deydningahøvduini forskrekkja tey gomlu.

Skaða ferðavinnuna

Seinastu árin hava vit brúkt nógvar milliónir krónur at marknaðarføra Føroyar sum ferðamannaland, men tað góða og miðvísa arbeiði, ið Ferðaráð Føroyar, sum í dag eitur Visit Faroe Islands, hevur brúkt nógv ár at byggja upp, kann uppá nøkur fá sekund oyðileggjast.

Seinastu tíðina hava vit hoyrt søgur um, at sýslumenn aftra seg at drepa grind, tí teir stúra fyri reaksjónunum hjá Sea Shepherd. Onkursvegna eri eg samdur við teimum, ið siga, at vit ikki skulu drepa grind, meðan tey eru her, tí myndirnar og mongu viðhaldsfólkini kunnu geva teimum drama, sum ikki kann keypast fyri pengar. Hinvegin líkist tað ongum, at føroyingar skulu vera trælir í egnum landi, tí ein útlendskur felgagsskapur misbrúkar okkara lógarfesta rætt at mótmæla. Serliga, tá felagsskapurin er úti-hýstur úr londum við teirri grundgeving, at teir eru øko-terroristar.

Misbrúka og manipulera

Björt Samuelsen, løgtingskvinna fyri tjóðveldi, tosaði um, at vit skulu hava betri tilbúgving, men tilbúgv-

Sea Shepherd í Funningi

ing verður mangan nýtt, tá skaðin er hendir. Tí skulu vit heldur hava fyribyrjing, so vit byrgja fyri skaðum. Vit mugu ikki vera bláoygd. Vit kunnu einki gera, meðan tey eru her, men vit kunnu steðga teimum, áðrenn tey koma. Í so máta skulu vit gera tað sama, sum t.d. Ongland og USA. Har spyrja tey ferðafólkini, hvat endamálið við túrinum er. Um so er, at endamálið við túrinum er at skaða føroyska samfelagið,

skulu tey ikki sleppa í landið. Í løgmanstrøðuni segði løgmaður, at “at gera vart við síni sjónarmið og mótmæla er lógarfestur rættur – eisini hjá teimum, sum komuttaneftir.”

Hesum eri eg samdur í. Rætturin at mótmæla er sjálvkjarnan í samfelagnum. Tað er tað, sum er hornasteinurin undir einum nútímanssamfelagið. Tá tað er sagt, so er tað ein rættur, sum vit skulu virða og fara væl um,

tí rætturin at mótmæla kann misbrúkast. Tað er tað, sum vit síggja við Sea Shepherd.

Teir misbrúka okkara fólkaræðið. Teir vilja ikki mótmæla, men manipulera. Teir vilja ikki steðga grinda-drápi, men skaða okkara umdømi.

Pamela Anderson

Tað sóu vit millum annað við vitjanini av sjónleikakvinnuni Pamelu Anderson. Hon sat har so fitt og fyri-

komandi og svaraði spurningunum, men á almennu Facebooksíðuni sigur hon um føroyingar og grindadráp: “They (Sea Shepherd, undr.) are there to do whatever they can do within the boundaries of nonviolence to defend and protect the pilot whales. The killers of course in their predictable need to justify their psychotic behavior.”

Soleiðis kundi eg hildið fram við at víst á, hvussu Sea Shepherd misbrúkar og manipulerar við føroyska fólkaræðinum. Tí er tað mín vón, at vit í framtíðini kunnu steðga Sea Shepherd (og øðrum ræðslufelagsskapum, um so er, at teir ætla sær hendanvegin), sum hava til endamáls at skaða og oyðileggja føroyska samfelagið. Ætlanin hjá Sea Shepherd er ikki at steðga grindadrápi, men at vreingja sannleikan, so at fólk halda fram við at geva felagsskapinum pengar – uppá bekostning av føroyska samfelagnum.

Tað er nakað, sum vit mugu fyribyrjing, tí um vit ikki steðga teimum nú, so halda teir fram við at oyðileggja føroyska samfelagið.

Og tað er nakað, sum vit ikki kunnu góðtaka.

Satan talar til sínar demonir

Maria Jacobsen

Skopun

Vit mugu finna ein máta at gera so, at menniskjuni missa trúnað á Jesus. So leingi, sum tey tilbiða Jesus og liva í andanum, hava vit onga magt yvir teimum.

Fyrr gingu menniskju út í náttúruna og undraðust á Guðs skapanarverk og samtalaðu við hann, tað var heiligdagur og yrkadagur, børnini tøku tey eisni við.

Satan sigur; Nú havi eg hugsað, høvdu vit fingið tey trúgvandi upp at klandrast sína millum, so høvdu vit vunnið ein tryggan sigur, tí tað kann koma at kosta teimum dýrt. Jesus fyrigevur teimum alt, men so mugu tey av hjarta fyrigeva hvørjum øðrum og ikki lúgva fyri sær sjálvum, at alt er sum tað skal.

Húrra sigur Satan, nú havi eg funnið besta máta, tað er tíðina, ið vit skulu stjæla frá teimum.

Øll tey ting, sum menniskjuni stuttleika sær við, sum ikki kunnu kallast synd, eru júst tað, sum stjelur tíðina, bæði her og heima og úti í heimi.

Satan sigur; Send tey til hesarymisku ídróttarstevnur, helst fótboldturin, sum fer sum ein eldur runt heimin og eisini her hjá okkum.

Víðari sigur hann; yvirstimbra menniskjuni á ein slíkan hátt, at tey lurta nógv eftir verðsligum tíðindum, radio, fløgum og helst, tá tey koyra bil.

Havi altíð sjónvarpið frá í heiminum og hartil fløgur. Syrg fyri, at hvør handil og allar matstovur spæla tónleik við íblásturi frá mær.

Hetta vil fylla teirra sinn og bróta sáttmálan við Jesus. Fyll borðini við vikubløðum,

tíðarritum og buka hetta inn í teirra høvd, 24 tímar um døgnið.

Lat tað flóta yvir við telduposti, junkmail, skráum, leikum, tíðindum, lýsingum, friðum vørum, tænastrum, við falskari vón. Lat tey arbeiða og arbeiða við nógvari yvir-tíð, tjena nógvan pening og ongantíð fáa nokk og onga sær alt hetta, sum tey síggja, hús bilar og øll tey ting, sum heimurin pralar við.

Lat tey keypa og tráa eftir øllum hesum verðsliga, sum tey vita, at tey einki fáa við sær, tá tey fara hagani, tey mugu fara við tómun hondum.

Tað fer at eydnast! Tað fer at eydnast! Róptu demonirnar og fóru fúsar til verka – vitinskapurin hjálpur okkum so væl, tí teir koma í heilum við nýggjum uppfinningum. Rúmbinda fólk til teldunar. Serstakliga hesar smærru teldurnar, sum eru komnar,

og sum tey altíð hava við sær, tá tey fara at ferðast.

Komin uppá pláss, sita tey bara og stara niður í telduna og fáa so einki við av tí, sum hendur rundan um tey.

So koma farteleskonar, har tú sær fólk allastaðni standa, sita, inni og úti, eisini tá tey koyra bil, við hondini upp til oyra við hesum farteleskonunum.

Til jólini, gevi børnunum jólamannin til at leiða tey burtur frá, í staðin fyri at læra tey kjarnina í jólunum, gev teimum eina páskharu og nógv egg, í staðin fyri at tala um páskaboðskapin.

Tað skuldi heldur verið heilagi andin, sum fór sum eldur út um heimin og eisini her hjá okkum.

Sjálv vil eg heita á øll trúgvandi, lat okkum blíva yvirstymbrað av heilaga andanum og vera fús at arbeiða fyri Jesus hesa stuttu tíð, ið vit hava eftir

her. Meiningin er ikki, at vit skuldu blíva verðandi her, men bara yvir eitt tíðarskeið.

Vit síggja hvønn dag, at menniskjuni blíva borin út í kirkjugarðin, tá tíðin er at endað her.

Hvør ið tú er, trúgvandi ella ikki, so skal tú vita, at um tú ongantíð hevur havt nakran, sum elskar teg, so skal tú vita at tað er ein, sum altíð hevur elskað teg. Hann er ikki hvør sum helst, tað er Hann, sum skapti teg. Hann hevur ikki nøkur favoritbørn. Hann elskar hvørt einasta menniskja líka høgt. Hann hevur eina plan við tínum lívi og Hann hevur alla magt í himli og á jørð. Vit fylgjast við tær allan vegin, til hann tekur teg heim, sum við, við vin umgongur Harrin tann ið fylgir við honum. Hugsu ein vin fyri lívið, Hann vil, at vit skulu siga ja til hann, fyri at Hann kann koma inn.

Í opinberingini 3. kap., 20. vers.
Hygg, Eg standi fyri durinum, banki! Hoyrur onkur rødd mina, og letur upp dyrnar, skal eg fara inn til hansara og halda kvøldmáltíð við honum – og hann við mær.

Sáln. 50, vers 15
Kalla á Meg, tann dag tú ert í neyð – eg skal svara tær og tú skal prisa mær.